

til i Praxis lidt efter lidt at blive almindelig Regel, ganske i Eghed med, hvad der faktisk har fundet Sted med Beiarbeidet. Mindretallet har selvfølgelig i Udvalget forsøgt at faae den omtalte Affattelse givet en noget stringentere og mere præciserende Form, og særligt stillet Forslag om, at den omhandlede Tilladelse kun kunde gives for de enkelte Veistrækninger, hvor særlige lokale Fordringer tale derfor, og først efter at disse Forhold ved en af Amtsrådet foranstaltet stedlig Undersøgelse konstateres at være virkelig tilfede. Uagtet det vel sikkert maag antages, at den Betingelse (nemlig Amtsrådets Tilladelse), som Flertallet i sin egen Affattelse stiller for Natural-Snekastningsarbeidets Overgang til et af Kommunen betalt Arbeide, skulde give den fornødne Sikkerhed for, at en saadan Overgang kun kunde iværksættes, hvor særlige Forhold gjorde det haade forvarligt og hensigtsmæssigt, og uagtet de stillede Underændringsforslag væsentligt tilsigtede at gjøre den af Flertallet saaledes selv opstillede Skattel virkelig effektiv, lykkedes det dog ikke Forslagsstilleren at faae den mindste i denne Retning gaagende Forandring ind i Affattelsen, medens Forhandlingen herom endog efterlod et Indtryk af, at flere Medlemmer netop holdt saa stærkt paa den aldeles uforandrede Affattelse af den omhandlede Bestemmelse, for at muliggjøre, at Snekastningsarbeide in natura, hvor det ønsedes, kunde ogsaa i større Omfang — lige indtil al Snekastning i en Kommune. — gaa over til Arbeide, som betales af Kommunekassen. Et saadant Indtryk var ikke egnet til at afdæmpe de her fremførte Betæneligheder, men gav tværtimod det sidste og afgjørende Stød til en Mindretalsdannelse, der vel i og for sig ikke kan øve den ringeste Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, men dog muligvis i Fremtiden kunde faae en vis Bethydning overfor en skarpere Fastholden af et konservativt Standpunkt ved andre Leiligheder, hvor det ligesom her gjælder en Omforlægning af Byrder. Mindretallet har derfor

fundet det at være en Blikt mod Thinget, mod sig selv og mod den af det forsøgte Sag her at gjøre udførelig Rede for sin Særstilling og Grundene til den, idet det dog samtidig har troet ikke at burde stille Ændringsforslag, der ikke have fundet fjerneste Tilslutning i Udvalget, og der i dettes Konference med Ministeren af denne erklæredes for uantagelige for ham, efter som et saadant Forsøg paa Forhaand kan anses som haabeløst og kun vilde kunne fremkalde en forudselig resultatløs Forhandling, der vilde være et unødigt Spild af Thingets Tid og Kræfter.

Det er altsaa kun med disse Reservations- tioneer, at de to Mindretal have kunnet tiltræde de efterfølgende af Udvalget stillede Ændringsforslag:

Til § 1.

1) Efter "Veie" i 2den Linie tilføies: "og Gangstier", hvorhos Ordene i Linie 8—10: "hvis Beslutning. . . paa hvilke" forandres til: "paa hvilke Gangstier Snekastning skal finde Sted; dens Beslutning i saa Henseende kan dog indbringes for Amtsrådet (Amtet)."

2) Sidste Stykke affattes saaledes:

"Amtsrådet kan tilstaa Tilskud af Amtsrepartitionssonden til Sognekommuner, der vilde blive overbeholdede ved ene at overtage Snekastningen paa Landveistrækninger, hvor efter de hidtil gjældende Regler Behoere af andre Kommuner maatte deltage i Arbeidet.

Ligeledes kan Amtsrådet bestemme, at Omkostningerne ved Baghold til Assistance for Posten eller andre (jfr. § 18) helt eller delvis skulde erstattes Sognekommunerne af Amtsrepartitionssonden."

Til § 3.

3) Paragrafen affattes saaledes:

"I Sognekommunerne bliver Snekastningen at udføre ved Naturalarbeide efter nedenanførte i §§ 4—14 indeholdte Regler.